noget for Flertallet af Kvinder; derimod vilde det for den store Mængde Gaardmands- og Husmandskoner, der alt nu faktisk drev vore allerfleste Smaahaver, være af stor Betydning, at faa bedre Indsigt i Tingene. Han mente, at kortere Undervisning for en stor Mængde af vore Bønderpiger var det, vi skulde stræbe til; der kunde læres meget paa en Sommer.

Folkethingsmand, Justitsraad Plesner havde stor Sympati for denne Sag. Han havde, som Landmand, haft rig Lejlighed til at se, hvor meget Kvinder alt kunde udrette; men de burde have mere theoretisk Uddannelse. Han vilde gerne være med til at støtte Havebrugsskoler og mente, disse alt kunde falde ind under Loven om Understøttelse af Landboskoler. Han betonede, hvor vigtigt det var, at en Moder med sit Havebrug kunde beholde Børnene hjemme, i Stedet for, som nu ofte sker, at maatte sætte dem ud i Tjeneste hos fremmede som ganske smaa.

Frk. Falbe Hansen, cand. mag., paaviste, at vor Tid ved Oprettelse af Fællesmejerier, Andelsslagterier, Konservesfabrikker osv. tog mere og mere Arbejde bort fra Hjemmet. Her var nu et Arbejdsfelt som alle var enige i at anse for vel skikket for Kvinderne, og som havde den store Fordel, at *Moderen kunde blive ved Hjemmet*. Alle maatte glæde sig ved, at der blev oprettet Havebrugsskoler for de unge Kvinder, men kunde der ikke alt nu gjøres noget for at hjælpe de Kvinder til Rette, der rundt om i vort Land arbejdede i deres Smaahaver?

Frk. Sofie Lavridssen, som bekjendt den eneste Kvinde der har studeret ved Landbohøjskolen, tog nu Ordet og talte varmt for Sagen. Ogsaa hun mente, som Frk. Falbe Hansen at det var *Husmødrenes* Uddannelse, der burde lægges Vægt paa, fremfor det egentlige fagmæssige Gartnerstudium. Hun mente, der burde være Havebrugskonsulenter, der rejste om og gav Raad, men disse maatte ikke være lærde Mænd, der skræmmede Husmandskonerne med videnskabelige Udtryk, men jævne Folk, helst Kvinder.

Protokolsekretær Sveistrup fandt, at naar Folkethinget nu var i Færd med at gjøre alle Husmandskoner til Havebrugere, burde de ogsaa anvise Midler til at dygtiggjøre dem dertil. Han fandt Tanken om Havebrugskonsulenter fortræffelig.

Redaktør Helveg advarede mod at være altfor sangvinsk paa Havebrugets Vegne. Det var endnu usikkert, hvordan Fremtiden vilde blive; der vilde vist høstes adskillige bitre Erfaringer, især hvad Udførselen angaar; han turde derfor ikke raade ret mange Kvinder til at blive Gartnere. Derimod var han fuldt ud enig med de foregaaende Talere i, at Havebrug som Bierhverv for Husholdningen var af stor Betydning og vilde blive af endnu større.